

Poutní slavnost svatého Martina

Patron naší farnosti, svatý Martin, se narodil dávno a dávno v městečku zvaném Sabarie. Martinův tatínek byl důstojníkem v římské armádě a přál si, aby se také jeho syn stal vojákem. V 15 letech se jím skutečně stal. Voják Martin jezdil vždy na bílém koni. Jednou za mrazivé noci přijížděl ke své vojenské posádce. Byla veliká zima. U brány města ležel polonahý žebrák a prosil o almužnu. Nikdo mu ale nic nedal. Ani Martin u sebe nic neměl. Chvilí přemýšlel, až ho něco napadlo. Sundal svůj vojenský plášť, přesekl ho na dvě poloviny a jednu z nich daroval žebrákovi.

V noci pak měl sen. Zjevil se mu sám Ježíš, oblečený v jeho plášti. Za svůj život udělal pro lidi mnoho dobrého. Všichni ho měli rádi a chtěli ho zvolit biskupem. Do toho se Martinovi moc nechtělo, a tak se schovával před zvolením ve chlévě mezi husami. Ale husy ho svým hlasitým kejháním prozradily, a tak se Martin biskupem přece jen stal. Proto se také na svátek svatého Martina podle tradice peče husa.

Svatý Martin je pro nás velikým vzorem.

Určitě je kolem nás hodně lidí, kteří budou mít radost, když jim pomůžeme, usmějeme se na ně, ... Stačí mít otevřené oči pro potřeby druhých. A když budeme svatého Martina prosit, aby nám v konání dobra pomáhal, tak nás určitě nezklame.

(správná odpověď z minulého čísla - Světlem na cestě naším životem je Pán Ježíš.)

Poutníčkova

příloha pro děti

roč.12, č.45

Svatý Martin nás učí, že máme být pozorní k druhým lidem, protože tyto skutky lásky děláme pro samotného Ježíše. Dokresli za šipky, jak bys mohl pomoci lidem v jejich situaci a čím bys je mohl potěšit.

